

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinque**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

munque reditura viæ dnce egeret. Quo die Sacerdos è Societate, illius frater consolandi gratia, afflictam visens, de S. Ignatij ossibus schidiam, eiusque subscriptum Epistolæ nomen ad eam detulit; iussaque tum ab iis qui aderant, tum ab ipsa ter Oratione Dominica recitari, ter Deiparæ salutatione, cæcis oculis reliquias admouit, quibus tanquam rosas, vt quidem ipsa sentiebat recentibus, mirificè recreata, & sensu doloris deinceps caruit, & cœpit oculis iam vt; post vero precum earundem, & reliquiarum iterata applicatione facultatem videndi adedè integram recepit, vt si nunquam oculis laborasset.

XXIII.
*Senis ex fe-
bri maligna
sanatus.*

Ex tribus Lusitanis Romam vna profectis, Genuæ primus, Romæ alter, vt primum appulit obière; tertius Paulus Caruallius adiutor iam quatrimum febriens, Senis subsistere cogitur; ad mortem nisi S. Ignatius adfuisset, parandam potius, quam recuperandam sanitatem: enimvero Febris vehementer anhela præfocati cordis angustiis, malignitatem exeruit, & intendente se sub noctem malo, lethalibus signis spem sanationis medicis abstulit, nostris necessitatem iniecit admonendi fratris, vt ad mortem vicinam in procinctu staret. Verum is interea quærit S. Ignatij num quod domi esset Chirographum. Allatum, lecto se attollens, magna veneratione sæpius osculatur; fronti, & pectori imponit; tum ad eum qui id attulerat, sanus sum inquit, & vitæ securus, non vult P. Ignatius suum hunc filium nunc mori. Cui ille oçasionem commodè hanc vertens ad significandum illi propinquum discessum, at si te inquit P. Ignatius in cœlo secum velit, (quod abesse videtur propius) an non libenter iturus sis? tibi dico, ait, me ab eo sanandum; nam si cæcam curauit feminam, quòd vni è nostris soror esset, mihi filio suo vitam scilicet non seruabit? hac noua confusus argumentandi forma, cordi chirographum apprimit, præsentissimum statim morbi sui antidotum; nam cum ante ab cibo abhorret, cœnam iucundè, & appetens sumpsit, noctem solidam quieuit, ac postridie valuit.

XXIV.
*Ab chiragra,
& carcino-
mate sanata.*

Maioricæ, crudeli chiragra Spes Castillia tenebatur, huic ad cruciatus assiduos, qui ægram interquiescere non sinebant, accedebat sua quot mensibus doloris intensio, tam interdum acuta, vt defectionem animi pateretur; iamque altera manu capta, eius vsum omnem amiserat. Ad hæc vlcus pectori adnatum carcinodem chirurgis, & medicis minabatur, qui demum à curatione idcirco destiterant, quod & inutilem, & malo peiorem aduerterant. Quare humani iam inops remedij, intercessorem apud Deum S. Ignatium adhibet, seque illi ex animo committit, spondens si per eum sanaretur, nouendiali se precatione veneraturam ipsius altare. Aderat tertius à promisso dies, Augusti nonus, anno 1601. cum se chiragræ, vlcerisque expertem, ac perfanatam mirata est.

XXV.

Chij Theodora septem circiter annorum græca, boæ papulis sic deformata est, vt ei lauus efflueret oculus, vnaque expectatio omnis remedij. Aduenerant illuc recentes nuncij de S. Ignatio inter sanctos adlecto, isque sancti

sancti honor publicis latinis colebatur. Hic deformitatem filiolæ iniquissimè ferens mater, spem animo cepit, noui huius sancti meritis emendatum iri. Pergit in Societatis templum, orat magno affectu, petit à patribus paucillum gozipij quo foret tacta S. Ignatij tabula, domum redux familiam conuocat, iubet votis communibus secum poscere quod expetebatur; excacato filix oculo gozipium imponit, promittens S. Ignatio cereum, festique ipsius annuam celebrationem. Post quæ amoto gozipio, en cernit oculum restitutum, & nihilo quam ante fuerat minus vegetum, & viuacem; auditque filiolam conquerentem quod sibi tamdiu obscuro tegmine pressisset oculum, & prohibuisset à videndo: nempe cæcitatem vt poterat, sic pueriliter explicabat.

Habent animi, vt & corpora ægritudines suas, cæcutiunt, obmutescunt, surdescunt, febriunt, & interclusis facultatum muneribus iacent immobiles, provt vltro se vitiis, & perturbationibus variis mancipant; atque haud paulo gloriosius est, & prodigij mirabilioris reuocare illos ad sanum bonumque habitum, quam humorum corporum dissonos, natiuo concentui reddere, & membra perditæ instaurare: profus in hac parte admiranda omnino, & patravit Ignatius, & pergit nunc etiam patrare. Erat Romæ in obsequio Vrsinorum miles, qui ex tibia contracta iacens, sospitatore optauit Ignatium; eius ergo subscriptum Epistolæ nomen, affectæ parti vix applicuerat, & ecce vi pharmaci, quæ minus putauerat, sed quæ grauius dolebat ictus est. Cæpit enim obortis magna copia lacrymis (à quo erat alienissimus) præterita scelera detestari, Deoque supplicare non iam comminutæ tibix ossa committeret, sed vitæ in posterum erectæ gressus ad salutem recta dirigeret. Gandix anno 1602, flagitiosissimam feminam adeo sorbebat inueterata peccandi rabies, vt ne volens quidem, posse videretur ab impuro diuelli amasio. Hæc S. Ignatij effigiem ad lectum appendere monita, repente sic immutata est, vt exinde impurum exhorruerit criminis socium, nec eius conspectum ferre deinceps potuerit. Ibidem alteri qui non erat integrè confessus lethalia scelera, quinque in mentem reuocauit, quæ sua graui omiserat culpa. Quadam etiam Italiæ in vrbe vbi multi ex nostris dant literis operam, si quem mannae nausea vertisset ad repetenda Ægypti allia, moris fuit ex S. Ignatij reliquiis eius peccatori apponere ad stabiliendum vacillans propositum, quo salubri tactu reualecebat vocationis primæ vigor, & cæpto itinere pergebant. Quo in genere plane singularis, fuit laici adiutoris correctio, Alfonsus Vela dicebatur; degebat in Collegio Baézano; in desertionem ita impudenter peruiaciam obstinabat, vt insanire magis ac furere, quam sollicitati à dæmone videretur: desertionis illecebra, quam crasso capiti subtilem, dolosus hostis obiectabat; cupiditas erat, multas quotidie precationi horas tribuendi, ex qua illud facile sequebatur, vt domesticæ operæ quicquid infumeret temporis iacturam arbitratus, vel exilis meriti laborem; impatientissime id obiret, suo ergo vnus vsus consilio, & fallaci serpentis deceptus sibilo.

XXVI.

Varia animorum ab eodem sancto miracula.

Adiutorem ad desertionem obstinatum, presentia sua obiectione reuocat.